

Ons kenmerk

2007/37277

Maastricht

20 maart 2008

VERZONDEN 21 MAART 2008

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

1. De aanvraag

Op 7 september 2007 hebben wij een aanvraag d.d. 4 september 2007 ontvangen van Jos Menten Metaalrecycling BV voor een vergunning ingevolge artikel 8.1, lid 1, sub b en c juncto artikel 8.4, lid 1 van de Wet milieubeheer (Wm) voor het veranderen van de inrichting en het daarna in werking hebben van de gehele inrichting.

Het betreft de inrichting van Jos Menten Metaalrecycling BV die gelegen is aan de Mijnheerkensweg 5 en 5a te Roermond, kadastraal bekend als gemeente Roermond, sectie K, nummers 184, 186, 187 en 188. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 07/37277. De vergunningsaanvraag is op 13 september 2007 en 19 november 2007 aangevuld.

De aanvraag van Jos Menten Metaalrecycling BV betreft met name de volgende activiteiten:

- De handel in metaalproducten;
- Het sorteren, verkleinen, op- en overslaan van te recycleren industrieel staal- en metaalafval (waaronder asbest verontreinigd metaal);
- Op-, overslag en verdichting van afvalstoffen;
- Op-, overslag van niet gevaarlijke (losgestorte) bulk- en stukgoederen;
- Het voeren van een administratie;

Van toepassing zijn met name de categorieën 28.4.a.6 (opslag meer als 1.000 m³ aan bedrijfsafvalstoffen), 28.4.c.1 (bewerken van meer dan 15.000 ton/jaar aan bedrijfsafvalstoffen) en 28.5 (bewerken van schroot d.m.v. werktuigen met (gezamenlijk) motorisch vermogen van meer dan 25 kW) van bijlage 1 van het Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb). Op basis van deze categorieën zijn wij het bevoegde vergunningverlenende gezag.

Ter inzage legging ontwerpbeschikking en mogelijkheid tot zienswijzen

De ontwerpbeschikking, de vergunningsaanvraag en overige van belang zijnde stukken hebben op de daartoe gebruikelijke en verplichte plaatsen van 3 januari 2008 tot en met 13 februari 2008.

In deze periode bestond voor een ieder de mogelijkheid om naar keuze mondeling of schriftelijk zienswijzen in te dienen ten aanzien van het ontwerpbesluit.

080208-0129

Bezoekadres:
Limburglaan 10
NL-6229 GA Maastricht

Postbus 5700
NL-6202 MA Maastricht
postbus@prvlimburg.nl

Tel + 31 (0)43 389 99 99
Fax + 31 (0)43 361 80 99
www.limburg.nl

Bankrekening
Rabobank
13.25.75.728

Op 7 februari 2008 hebben wij van een groep omwonenden van het gezoneerde industrieterrein "Willem Alexander" mondelinge zienswijzen ontvangen. De heer M. Peters, Op het Schoor 1a, 6041 te Roermond, is de contactpersoon voor deze groep omwonenden die of Op het Schoor, of aan de Roroweg of aan Mijnheerkens in Roermond wonen. Op 7 februari 2008 hebben wij van de volgende omwonenden zienswijzen ontvangen:

De heer D. Span, Mijnheerkens 2 te Roermond;
De heer H. Wolters, Mijnheerkens 10 te Roermond;
De heer J.C. Noordholland de Jong, Op het Schoor 3 te Roermond;
De heer R. Wolters, Mijnheerkens 1 te Roermond.

De zienswijzen zijn als volgt weer te geven.

1. Akoestiek

Door de omwonenden wordt aangegeven dat zij veel overlast ervaren van de diverse inrichtingen op het industrieterrein Willem Alexander en concreet van de scheepvaartbewegingen in de haven. Met name wordt het manoeuvreren van de schepen die moeten aanmeren ten behoeve van de op- en overslag van brandstoffen bij Van der Sluis (naburig bedrijf van de onderhavige inrichting). Ook het overpompen van de olie naar de opslagtanks levert veel overlast op, mede gezien het feit dat dit ook gedurende de nachtelijke uren plaats vindt. Daarnaast geven de omwonenden aan dat ze geen inzicht en daarmee geen vertrouwen hebben in de wijze waarop de geluidboekhouding van het industrieterrein 'Willem Alexander' gevoerd wordt, mede met het oog op het feit dat er zowel door het provinciebestuur als door het gemeentebestuur milieuvergunningen worden verleend. Ook de geluidsoverlast van de Steenbrekerij en de Asfaltcentrale op het industrieterrein wordt als zeer hinderlijk ervaren.

Wij hebben verduidelijkt dat in het akoestisch rapport van de onderhavige inrichting het directe geluid van de aanmerende schepen die geladen en gelost worden verdisconteerd is. De indirecte geluidbelasting van deze schepen is niet specifiek te onderscheiden van de andere scheepvaartbewegingen welke in de haven plaatsvinden. Door de omwonenden wordt benadrukt dat hun opmerkingen zich niet specifiek richten op de firma Menten maar in zijn algemeenheid op de overlast die door de scheepvaartbewegingen in de haven worden veroorzaakt.

Reclamanten verwijzen hiervoor ook naar de brief van de VROM-Inspectie Regio Zuid dd. 8 november 2007 gericht aan onze afdeling Vergunningen en Subsidies.

Met betrekking tot de ontwerpvergunning van Menten wordt nog gevraagd of er rekening is gehouden met de verspreiding van het geluid over het water en de mogelijkheid van het optreden van reflecties. Verder wordt nog gevraagd of de firma Menten gebruik gaat maken van een shredderinstallatie.

2. Asbestdeeltjes in de lucht

Tot slot wordt door de omwonenden hun bezorgdheid geuit over het feit dat bij de firma Menten metaal of metaaldelen mogen worden aangevoerd welke besmet zijn met asbest.

Reactie op zienswijzen

Ad 1

Wij hebben op 7 februari 2008 aan de aanwezige reclamanten verduidelijkt dat in het akoestisch rapport van de onderhavige inrichting het directe geluid van de aanmerende schepen die geladen en gelost worden bij de inrichting van Menten verdisconteerd is en dus ook is beschouwd in het akoestisch rapport dat tot de vergunningsaanvraag behoort. In de geluidbelasting welke wij vergund hebben op zogenaamde immissiepunten is het laden en lossen van schepen derhalve verdisconteerd. Ter bescherming van de omgeving en ter facilitering van de handhaving hebben wij in dit besluit een voorschrift opgenomen dat aanvraagster bij het laden van schepen verplicht om zo laag als mogelijk boven de bodem van het laadruim van het schip deze stoffen in het schip te deponeren. Voor het laden en lossen op het land is deze hoogte beperkt tot 1 meter.

Tijdens het aan- en afmeren liggen de woningen aan de Venlose weg het dichtst bij. Hier zal het geluidniveau door het aan- en afmeren lager zijn dan 50 dB(A). Door de aanwezigheid van de N280 is het geluid echter niet waarneembaar bij deze woningen. De schepen die van en naar de inrichting van Jos Menten varen, komen het dichtst bij de woningen van reclamanten als ze op een afstand van 400 meter van de inrichting zijn verwijderd. Op die locatie zijn de schepen ten behoeve van Jos Menten akoestisch niet te onderscheiden van de overige schepen die van of naar de Lisbonnehaven varen en is er dus in analogie met de benadering van het wegverkeer geen sprake van indirecte hinder. De schepen gaan op in het heersende scheepvaartverkeer aldaar en het geluid wat zij aldaar produceren is niet als zodanig toewijsbaar aan de inrichting. Het geluid dat de schepen overigens maken is niet anders dan het geluid van de andere schepen die deze vaarroute bevaren en ook om die reden niet onderscheidenlijk waar te nemen bij de woningen van reclamanten. De afstand waarbinnen namelijk sprake is van indirecte hinder veroorzaakt door een inrichting blijft beperkt tot die afstand, waarbinnen de herkomst van de veroorzakende geluidsbronnen in redelijkheid kan worden teruggevoerd op de aanwezigheid van de inrichting in kwestie. Toepassing van dit criterium houdt voor scheepvaartverkeer van en naar inrichtingen in dat de reikwijdte van de milieuvergunning beperkt blijft tot dat gebied waarbinnen de vaartuigen van en naar de inrichting voor het gehoor nog herkenbaar zijn ten opzichte van andere vaartuigen op de openbare transportroutes. Op de locatie waar de schepen ten behoeve van de onderhavige inrichting de woningen van reclamanten het dichtst bij passeren is het geluid daarvan niet herkenbaar ten opzichte van de andere schepen op deze vaarweg/haven.

De aanvoerroute van de schepen ten behoeve van Menten ligt bovendien op 150 meter van de woningen aan Mijnheerkens terwijl de vaarroute naar de andere haven ten noordoosten van de inrichting van Menten op veel kortere afstand van de woningen van reclamanten ligt en aldaar zal leiden tot veel hogere geluidniveaus.

Daar waar overigens überhaupt kan worden gesproken over indirecte hinder, heeft aanvraagster feitelijk geen zeggenschap over de afgemeerde schepen en behoort het treffen van bronmaatregelen niet tot de mogelijkheden. Daarbij is het van belang onderscheid te maken tussen schepen onder Nederlandse vlag en schepen onder een vlag van andere nationaliteiten. In het laatste geval is er sprake van buitenlands grondgebied waarop de Wet milieubeheer niet van toepassing is. Van belang in casu is dat het laden en lossen van de schepen akoestisch is beschouwd en bij de woningen van reclamanten niet tot hinder leidt. Over het schrijven van de VROM-inspectie hebben we aan reclamanten aangegeven te zullen bezien op welke wijze hier een vervolg aan gegeven kan worden. Problematiek aangaande andere inrichtingen dan Menten waarop het schrijven betrekking heeft, kan in deze procedure echter geen rol spelen.

Ook wordt gewezen op de mogelijkheid de milieuklachtentelefoon te bellen als er overlast wordt ervaren van de Steenbrekerij, de Asfaltcentrale of andere inrichtingen waartoe wij het bevoegde gezag in de zin van de Wm zijn.

In het akoestisch model dat ten behoeve van de activiteiten van Menten opgesteld is rekening gehouden met de bodemgesteldheid van de omgeving van de inrichting en als zodanig is water daar ook in verdisconteerd alsmede de hoogten van objecten. B en W van Roermond hebben de akoestische situatie van Menten in haar zonebewakingsmodel ingevoerd en daaruit blijkt dat de geluidbelasting van Menten en de overige inrichtingen in de zone de grenswaarden bij woningen en de waarde van 50 dB(A) niet te boven gaan. Er zijn voor ons geen redenen aan te nemen dat de zoneboekhouding van B en W van Roermond niet in orde zou zijn.

Binnen de inrichting van Menten is geen shredderinstallatie aanwezig. Deze wordt ook niet aangevraagd. Aangevraagd is een knipschaar/pers (van boven is schaar geopend gedurende de toevoer en vervolgens gaan de deuren aan de bovenkant dicht waardoor metaal wordt verdicht) ten behoeve van het verdichten en knippen van schroot.

Formeel is het zo dat de knipschaar/pers bij Menten volgens het Besluit beheer autowrakken dezelfde functie als een shredder-installatie heeft, aangezien autowrakken die bij Menten geaccepteerd worden louter uit metalen bestaan en derhalve een zelfde scheiding tussen metalen en niet-metalen kan worden aangebracht als bij het verwerken van een autowrak (bestaande uit metalen en niet-metalen) in een echte shredder-installatie.

Ad 2

Door ons is op 7 februari 2008 al aangegeven dat op dit soort activiteiten het Asbestverwijderingsbesluit van toepassing is. Dit besluit dat zich rechtstreeks richt tot het bedrijf stelt zeer strenge regels omtrent de wijze waarop met dit schroot moet worden omgaan. Voor verspreiding van asbestdeeltjes in de lucht buiten de inrichting hoeft niet gevreesd te worden. Op pagina 19 tot en met 21 van de vergunningsaanvraag welke tot de te verlenen vergunning behoort, is nauwkeurig weergegeven op welke wijze aanvrager asbest verontreinigd schroot accepteert, opslaat en verwerkt. De daar weergegeven voorzieningen en maatregelen voorkomen verspreiding van asbestdeeltjes buiten de inrichting te allen tijde. De weergegeven voorzieningen en maatregelen zijn voor ons ook handhaafbaar. In dit besluit zijn bovendien nog aanvullende voorwaarden opgenomen ter bescherming van het milieu.

Op 12 en 13 februari 2008 hebben wij van aanvrager zienswijzen ontvangen welke als volgt weer te geven zijn:

1. Geurhinder

In voorschrift 21.1 en 21.2 en 21.3 worden eisen gesteld aan de op- en overslag van potentieel geurverspreidende materialen. De voorgeschreven voorzieningen zijn vanuit financieel en organisatorisch oogpunt niet haalbaar. Teneinde te vermijden dat geurhinder kan ontstaan verzoek ik u de wijze van opslag van textielafval anders te formuleren en stellen wij voor om een aantal potentieel geurverspreidende stoffen niet in de vergunning op te nemen. Ik verzoek u dan ook de genoemde voorschriften zodanig aan te passen dat:

- er geen afvalstoffen mogen worden geaccepteerd die bij acceptatie in staat van ontbinding zijn of die tot ontbinding overgaan gedurende de tijd dat deze binnen de inrichting aanwezig zijn;
- de afvalstoffen genoemd in bijlage IIb onder "textielafval" of die vallen onder de euralcode 15.01.09 in volledig gesloten containers worden geladen en gelost;

- de afvalstoffen genoemd in bijlage IIIb onder "Biomassa", "Groenafval" en "Hout" uitsluitend als volgt worden geaccepteerd:
 - o alle onder de euralcodes 02.01.03, 02.01.07, 02.01.09 vallende stoffen voor zover het betreft onverkleind afvalhout, takken en stobben;
 - o alle onder de euralcodes 02.07.01, 02.07.04, 15.01.03, 19.12.07, 19.12.12 vallende stoffen met uitzondering van organische afvalstoffen en afvalstoffen die organische componenten bevatten;
 - o alle onder de euralcodes 03.01.01, 03.01.05, 03.03.01, 03.03.08, 03.03.09 met uitzondering van afvalstoffen die bij acceptatie in staat van ontbinding zijn of die tot ontbinding overgaan gedurende de tijd dat deze binnen de inrichting aanwezig zijn;
 - o alle onder de euralcodes 02.03.04, 02.06.01, 16.03.06, 19.05, 19.06, 20.01, 20.02, 20.03 niet worden geaccepteerd met uitzondering van de codes 20.01.01, 20.01.10, 20.01.11, 20.01.36 en 20.01.40.

Ik verzoek u dan tevens om het verwijderingstarief voor afvalhout en groenafval/biomassa aan te passen tot een passend tarief van € 46/ton.

2. Coördinatie Woningwet

Het in werking treden van de (gehele) milieuvergunning pas nadat de bouwvergunning voor de (alle) aangevraagde activiteiten is verleend is een te grote beperking in de opstartfase van onderdelen van mijn bedrijf. Artikel 20.8 Wm bepaalt immers dat de Wm-vergunning voor die delen van de inrichting waar nog een bouwvergunning voor moet worden verleend niet eerder van kracht wordt dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend. Ik verzoek u om onderdeel 3.5 van de considerans van de milieuvergunning hierop aan te passen zodanig dat de milieuvergunning wel van kracht wordt voor die onderdeel waarvoor geen bouwvergunning voor nodig is.

3. Bodembeschermende maatregelen

Het opslaan van niet bodembedreigend biomassa en groenafval op een vloeistofdichte vloer vindt ik een te verregaande bodembeschermende maatregel. Ik verzoek u om voorschrift 6.2.1 zondanig aan te passen dat de volgende afvalstoffen (onderdeel van biomassa en groenafval) op een vloeistofkerende vloer kunnen worden opgeslagen:

- o alle onder de euralcodes 02.01.03, 02.01.07, 02.01.09 vallende stoffen voor zover het betreft onverkleind afvalhout, takken en stobben;
- o alle onder de euralcodes 02.07.01, 02.07.04, 15.01.03, 19.12.07, 19.12.12 vallende stoffen met uitzondering van organische afvalstoffen en afvalstoffen die organische componenten bevatten;
- o alle onder de euralcodes 03.01.01, 03.01.05, 03.03.01, 03.03.08, 03.03.09 met uitzondering van afvalstoffen die bij acceptatie in staat van ontbinding zijn of die tot ontbinding overgaan gedurende de tijd dat deze binnen de inrichting aanwezig zijn;

4. Bronniveau en maximaal geluidniveau van knipschaar

Aanvraagster heeft een aantal werkzaamheden binnen haar inrichting in afwachting van dit besluit reeds opgestart en daarbij ook het bronvermogen van de knipschaar gemeten.

Gebleken is dat de uitstraling van de piekgeluiden (maximale geluidniveaus) hoger uitvallen dan waren geprognoseerd op basis van de door de leverancier verstrekte gegevens. Naar aanleiding hiervan vallen de vergunde maximale geluidniveaus op de vergunningspunten hoger uit dan in het ontwerpbesluit waren opgenomen.

Wij hebben de maximale geluidniveaus op de vergunningspunten in dit besluit gebaseerd op de metingen van aanvrager. Overigens hebben de verhoogde geluidwaarden op de vergunningspunten geen relevante nadelige gevolgen voor de ontvangerpunten bij woningen binnen de geluidzone. Hier zal het maximale geluidniveau niet hoger zijn dan 70 dB(A).

Ad 1

Aanvrager nuanceert feitelijk de acceptatie van een aantal aangevraagde afvalstoffen welke in potentie geur kunnen verspreiden. De afvalstromen die aanvrager daadwerkelijk gaat accepteren en gaat overslaan (binnen drie dagen na binnenkomst worden ze wederom afgevoerd) zullen zonder de door ons in het ontwerpbesluit opgenomen stringente voorwaarden niet tot hinderlijke geurverspreiding gaan zorgen. Wij zullen in de vergunningsvoorwaarden dan ook tegemoet komen aan de wens van aanvrager waarbij de acceptatie van bepaalde geurende organische afvalstromen verboden wordt. Vergunningvoorwaarden 21.1, 21.2 en 21.3 zijn daarom in die zin aangepast dat de in pandige opslag met afzuiging van de vrijkomende lucht middels een biofilter niet noodzakelijk is. De gewijzigde voorschriften waarborgen desondanks dat er geen zodanige hinderlijke geurverspreiding kan optreden dat bij geurgevoelige objecten hinder kan worden ondervonden.

Aangezien afvalstoffen als stedelijk afval en keuken- en kantineafval niet meer geaccepteerd worden, maar hoofdzakelijk houtachtige materialen en groenafvalstoffen, kan het bedrag dat in de ontwerpbeschikking als bedrag voor de berekening van de negatieve waarde van de afvalstoffen is opgenomen, gewijzigd worden waardoor het totaal bedrag van de zekerheidstelling omlaag kan. Het voorgestelde bedrag van € 46,- per ton is echter te laag, daar er onder de noemer hout/biomassa/groenafval ook 5.000 ton aan B-hout kan worden opgeslagen binnen de inrichting. Een bedrag van € 46,- per ton ter verwijdering hiervan is een te laag bedrag. Ter dekking van de kosten voor de afvoer hiervan naar een gemiddelde vergunninghouder geldt een bedrag van circa € 50,-. Vergunningsvoorschriften worden dan ook aangepast in dit besluit.

Ad 2

Deze zienswijze kunnen wij niet honoreren. Aanvrager geeft een onjuiste uitleg aan artikel 20.8 van de Wm. Aangezien dit besluit vergunning verleent voor veranderingen en uitbreidingen van de inrichting welke tevens aan te merken zijn als bouwen en waarvoor een of meer bouwvergunningen zijn vereist, treedt de gehele milieuvergunning niet in werking. Van een gedeeltelijke niet inwerkingtreding, bijvoorbeeld voor zover de milieuvergunning ziet op het bouwvergunningsplichtige deel van de inrichting, kan geen sprake zijn. Dit heeft de ABRS bepaald in haar uitspraak van 30 juni 2004, AB 2004, 320.

Ad 3

Aangezien aanvrager haar te accepteren organische afvalstoffen genuanceerd heeft en de meest geurgevoelige afvalstoffen niet meer accepteert, impliceert een en ander dat het risico op prcoelaatuitbreiding ook een stuk minder het geval zal zijn. Takken, stobben, onbehandeld hout en ook verkleind hout zijn niet bodembedreigend en kunnen ook zonder risico op bodemverontreiniging op een vloeistofkerende vloer opgeslagen worden.

Overslag van ander stortgoed kan op basis van de NRB ook op een vloeistofkerende vloer plaats vinden om een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging te bereiken. Vergunningsvoorwaarde 6.2.1 zal dan ook aangepast worden. Het risico op bodemverontreiniging blijft verwaarloosbaar.

Ad 4

Naar aanleiding van onze eigen verrichte geluidsmetingen bij aanvraagsters inrichting en de verrichte geluidmetingen in opdracht van aanvraagster door haar adviseur, zullen wij de maximale geluidniveaus op de vergunningspunten aanpassen ten aanzien van het ontwerpbesluit. De maximale geluidniveaus vallen op de vergunningspunten hoger uit dan in het ontwerpbesluit waren opgenomen.

Wij hebben de maximale geluidniveaus op de vergunningspunten in dit besluit aangepast naar aanleiding van onze metingen en die van aanvraagster. Overigens hebben de verhoogde geluidwaarden op de vergunningspunten geen relevante nadelige gevolgen voor de ontvangerpunten bij woningen binnen de geluidzone. Hier zal het maximale geluidniveau niet hoger zijn dan 70 dB(A). Er wordt dus voldaan aan de grenswaarden voor maximale geluidniveaus zoals die in de Handleiding industrielawaai en vergunningverlening zijn verwoord. Verdere uitleg is gegeven onder 'ambtshalve aanpassing'.

Tot slot hebben wij op 11 januari 2008 per faxbericht zienswijzen ontvangen van de heer M. Walraven (degene die schrijven heeft ondertekend) te Roermond. Het briefhoofd geeft overigens 'Walraven Groep BV en Walraven Waterbouw BV' als rechtspersonen met een bijbehorend adres weer. Het schrijven betrof een handhavingsverzoek waarin tevens een 'reactie' op ons ontwerpbesluit is gegeven, hetgeen daarom beschouwd is als een zienswijze ten aanzien van het ontwerpbesluit.

De in het schrijven weergegeven gronden van de heer Walraven zijn als volgt weer te geven.

1. De vergunning zou onwerkbaar en irreëel zijn. Hierbij wordt naar opslag- en doorzetcapaciteiten van schroot, grond en grind verwezen evenals het milieuzorgsysteem, solvabiliteitscijfer en Euralcodes eindigend op '99';
2. De geuremissiebeperkingen zouden het op- en overslaan van schroot niet toestaan aangezien dit voor 100 % verontreinigd zou zijn met koelwater en olie hetgeen gaat rotten en dus gaat stinken;
3. De geluidemissie van de inrichting is te laag aangehouden. Er wordt hiervoor naar bestaande niet bijgevoegde documentatie en ervaringscijfers verwezen. Reclamant meent dat de te vergunnen normen voor langtijd gemiddeld en maximaal geluidniveau overschreden worden en er een nieuwe onafhankelijke meting dient plaats te vinden. De handling met metalen is onderschat volgens hem voor wat betreft het maximaal te vergunnen geluidniveau op de vergunningspunten. Zelf zou reclamant 146 – 155 dB(A) hebben gemeten bij het beladen van de knipschaar. De scheepsbelading zou niet zijn meegenomen welke minimaal 150 dB(A) aan geluid zou produceren. Het vullen en legen van containers zou ook niet zijn beschouwd door ons;
4. De keerwanden welke aangebracht zijn door aanvraagster zijn niet vergund door de gemeente Roermond en bovendien akoestisch niet beschouwd;
5. Autowrakken welke zijn ontstaan van C.1 en C.6 stoffen bestaan niet volgens reclamant en kunnen slechts onder certificaat worden geleverd waarvan in het ontwerpbesluit geen melding is gemaakt;
6. De stofvorming is te beperkt aan bod gekomen. De roestvorming van opgeslagen schroot is niet beschouwd volgens reclamant. Dit zou grote milieuschade veroorzaken volgens reclamant.

Onze reactie op de gronden is als volgt.

Ad 1

Deze zienswijze is volledig uit de lucht gegrepen en vindt verder geen steun in welke motivering dan ook. Schroot is een afvalstof welke nuttig toepasbaar is in de vorm van materiaalhergebruik en mag om die reden gedurende drie achtereenvolgende jaren opgeslagen worden alvorens er sprake is van het storten op basis van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen. Indien er dus 270.000 ton in opslag mag zijn en er jaarlijks 90.000 ton wordt doorgezet ligt het schroot er maximaal drie jaar zoals ook in dit besluit is toegestaan. Schroot fluctueert nogal in prijs en om die reden wil aanvraagster de mogelijkheid hebben het schroot gedurende maximaal drie jaar in opslag te hebben om het binnen die termijn voor de beste prijs te kunnen verkopen. Dit heeft niks met onwerkbaarheid dan wel irrealiteit te maken. Het niet hebben van een daadwerkelijk milieuzorgsysteem dan wel een bepaald solvabiliteitscijfer dat uit een jaarrekening van aanvraagster te voor schijn komt, zijn slechts overwegingscriteria geweest om aan aanvraagster een financiële zekerheid op te leggen en zijn geen zaken welke verder enige milieurelevantie hebben. Indien reclamant van mening is dat er meer wordt doorgezet dan is vergund, dient reclamant daartoe een handhavingverzoek van dit besluit te doen. Wij hebben besloten op wat is aangevraagd door aanvraagster en wij zijn van mening dat dit niet irreëel is. Het is ons bovendien niet toegestaan om meer te vergunnen dan is aangevraagd. Grind is een grondstof en geen afvalstof zoals bepaalde kwaliteiten grond dat wel zijn. Grind hoeft dan ook helemaal niet onder de noemer grond maar kan onder de noemer bulkgoederen overgeslagen worden, hetgeen eveneens is vergund.

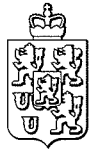
Ad 2

De geuremissiebeperkende voorwaarden in het ontwerpbesluit belemmeren de overslag van schroot helemaal niet. Deze voorwaarden hebben betrekking op daadwerkelijk geurende afvalstoffen zoals groenafval, keuken- en kantineafval en dergelijke en bepaald niet op schroot. Overslag en bewerking van schroot wordt dan ook zonder meer toegestaan. Dat aan metaal aanhangend koelwater en olie zou gaan rotten en daardoor zou gaan geuren en zelfs ongedierte zou gaan aantrekken, is voor ons een geheel nieuwe ontwikkeling. Bij alle schrootbedrijven in Limburg waarvoor wij het bevoegde vergunningverlenende gezag zijn, is tot op heden nog nooit enige geurontwikkeling laat staan geuroverlast geconstateerd welke te maken zou hebben met koelwater en olie. Koelwater is een anorganische stof welke niet met de buitenlucht reageert en tot geurverspreiding kan leiden. Olie welke wel een organische stof is, reageert evenmin met de moleculen in de buitenlucht en kan ook niet tot welke geurverspreiding dan ook leiden. Niet onopgemerkt dient hierbij overigens te blijven dat de inrichting van reclamant in het geheel niet wordt beschermd tegen geuroverlast aangezien dit bepaald geen geurgevoelig object betreft. Het belang van reclamant wordt hier dan ook ernstig betwijfeld.

Ad 3

Tot de vergunningsaanvraag behoort een akoestische rapportage waarin alle activiteiten van aanvraagster zijn beschouwd en ook zijn gemodelleerd. Bronvermogens van de diverse activiteiten welke binnen de inrichting ontplooid gaan worden zijn deels gebaseerd op meetgegevens deels op ervaringscijfers bij gelijkwaardige inrichtingen elders. Door reclamant worden geen feiten of onderbouwingen verschaft welke ons tot de veronderstelling zouden moeten leiden dat de vergunde geluidemissie te laag zou zijn. De prognoses zijn wat ons betreft betrouwbaar.

Dat er niveaus van 146 – 155 dB(A) aan de orde zouden zijn voor de handling van schroot lijkt niet bepaald met de werkelijkheid overeen te stemmen.

Dit zijn niveaus welke permanente gehoorbeschadiging opleveren bij blootstelling en overeen komen met het geluid van een startend straalvliegtuig van nabij. Scheepsbelading is wel degelijk beschouwd in het akoestisch rapport dat tot de vergunningsaanvraag behoort. Hiertoe is in dit besluit zelfs een extra vergunningsvoorschrift opgenomen dat de loshoogte van schroot beperkt. Ook hier geldt wederom dat geluidniveaus van 150 dB(A) onwerkelijk zijn voor dit soort activiteiten en volledig uit de lucht zijn gegrepen. Het storten van schroot in de knipschaar dan wel een container of een vrachtwagen zijn terdege beschouwd en ook op basis hiervan zijn de vergunde waarden in dit besluit tot stand gekomen. Ook hier zullen wij de loshoogte ter bescherming van het milieu gaan beperken. Ook voor wat dit aspect betreft, is het zo dat reclamant geen bewoner is van een geluidgevoelig object dat door de inrichting van aanvrager wordt belast.

Uit de Wet geluidhinder volgt dat woningen en bedrijven, zoals die van reclamant, op een gezonde industrieterrein niet behoeven te worden beschermd tegen geluidhinder. Het belang van reclamant wordt dan ook ernstig in twijfel getrokken.

Tot slot zij opgemerkt dat wij n.a.v. klachten en een handhavingsverzoek van reclamant geluidmetingen hebben uitgevoerd bij de inrichting van aanvrager alwaar de maximale geluidniveaus op de vergunningspunten en de bronniveaus gemeten zijn. Ook aanvrager heeft akoestische metingen uitgevoerd op basis van deze klachten en tezamen is geconcludeerd dat de geluiduitstraling van de inrichting voor wat betreft de maximale geluidniveaus, zoals weergegeven in het ontwerpbesluit, onderschat is. In dit besluit zijn op basis van onze meetresultaten en de akoestische beschouwing van aanvrager de normen voor het maximale geluidniveau aangepast in overeenstemming met de werkelijkheid. Voor de te beschermen geluidgevoelige objecten binnen de zone, waartoe het bedrijf van reclamant bepaald niet behoort, bieden de in dit besluit opgenomen normen voor de maximale geluidniveaus voldoende bescherming. Onder 'ambtshalve aanpassing' wordt dit verder uitgelegd.

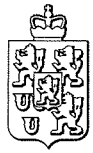
Ad 4

Het feit dat keerwanden door B en W van Roermond niet zouden zijn vergund, is geen aspect dat in de onderhavige procedure afweging behoeft. De keerwanden maken wel degelijk onderdeel uit van de akoestische beschouwing van de activiteiten binnen de inrichting welke in het akoestische rapport dat tot deze aanvraag behoort is weergegeven.

Ambtshalve aanpassing ten opzichte van het ontwerpbesluit

Geluid

Zoals hierboven reeds is gesteld zijn er naar aanleiding van klachten geluidsmetingen door ons uitgevoerd. Deze metingen zijn op 13, 18 en 29 februari 2008 en gerapporteerd in een rapportage met kenmerk G.08022.JV in maart 2008. Dit meetrapport wordt tezamen met dit besluit ter inzage gelegd. Uit de meetresultaten blijkt dat op vergunningspunten 3 en 4 voor het maximale geluidniveau overschrijdingen van de opgenomen normen in het ontwerpbesluit met respectievelijk 4 dB(A) en 14 dB(A) zijn geconstateerd. Er werd overigens geen overschrijding van de door ons in het ontwerpbesluit opgenomen bronvermogens geconstateerd. Hierbij dient te worden opgemerkt dat bij het bemeten van de metaalschaar door ons zowel het geproduceerde geluid van de metaalschaar (107 dB(A)) als dat van de hydraulische kraan (113 dB(A)) in ogenschouw genomen is daar deze onlosmakelijk aan elkaar verbonden zijn (tezamen 114 dB(A)).

Als zodanig hebben wij dit in de vergunningsvoorwaarden nog nader gedefinieerd. Zoals eerder weergegeven heeft aanvrager zelf ook metingen uitgevoerd binnen haar inrichting en dan vooral aan de metaalschaar en de aanverwante activiteiten ter verificatie van gegevens welke aanvrager van de leverancier van de metaalschaar had gekregen.

Uit de metingen, gerapporteerd in notitie 20060294-56 d.d. 13 maart 2008 van Cauberg-Huygen Raadgevende Ingenieurs BV blijkt dat de maximale geluidniveaus ten gevolge van de knipactiviteiten meer bedragen dan de gegevens die in de vergunningsaanvraag zijn gehanteerd.

De piekgeluiden die gepaard gaan met het gebruik van de metaalschaar blijken in drie categorieën in te delen te zijn, namelijk piekgeluiden als gevolg van:

- Het grijpen en neerleggen van niet geknipt materiaal (grote en kleine onderdelen) hetgeen onvermijdbaar is;
- Gebruik van metaalschaar zonder gebruik te maken van de voorraadbak (onvermijdbaar en bekleden van de wanden van de knipsectie is onmogelijk). De metaalschaar is overigens gloed nieuw en voorzien van alle mogelijke geluidreducerende maatregelen);
- Gebruik van de voorraadbak voor het voeden van de metaalschaar. Hier is geconstateerd dat het vullen van deze bak met grote metaaldelen (meterslange balken en dergelijke) hogere piekgeluiden veroorzaakt dan het vullen met de regulier aangevoerde metaaldelen. Deze hogere pieken zullen vermeden moeten worden door de grote metaaldelen rechtstreeks in de metaalschaar te brengen. De piekgeluiden ten gevolge van het gebruik van de voorraadbak voor de regulier aangevoerde metaaldelen zijn van dezelfde grootte orde als de overig optredende piekgeluiden.

Uiteindelijk is onder de omstandigheden zoals hierboven aangegeven gebleken dat het bronvermogen (L_{Amax}) van de metaalschaar maximaal 133 dB(A) bedraagt. Hiervan uitgaande is de belasting op de vergunningspunten beschouwd. Uit de rekenresultaten blijkt dat het maximale geluidniveau bij de meest belastende woningen (gelegen binnen de geluidszone van het industrieterrein) niet meer bedragen dan 70 dB(A) in de dag- en 54 dB(A) in de avond- en nachtperiode. Deze waarden zijn, gezien de onvermijdbare bedrijfssituatie, noodzakelijk en op basis van de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening vergunbaar. Deze waarden zijn dan ook verwerkt in dit besluit waarbij ter bescherming van omwonenden en ter facilitering van de handhaving eveneens een verbod is opgenomen om de voorraadbak van de metaalschaar met grote metalen delen te vullen. Het maximale geluidniveau van het bronvermogen van de knipschaar is bovendien als extra te handhaven voorwaarde aan dit besluit verbonden.

Overig

Wij hebben geconstateerd dat vergunningsvoorschrift 1.1.8 en 10.1.2 het zelfde onderwerp (visuele hinder door lassen) regelen en om die reden hebben we besloten om voorschrift 1.1.8 te verwijderen. Wij hebben eveneens geconstateerd dat sub a van voorschrift 11.1.2 niet strookt met sub van het zelfde voorschrift. Voorschrift 11.1.2. is in onderhavig besluit dan ook aangepast zodat er geen sprake meer is van onduidelijkheid voor aanvrager.

Tot slot dient opgemerkt worden dat de hieronder volgende tekst, met uitzondering van de vergunningsvoorschriften, exact hetzelfde gebleven is als de tekst van de ontwerpbesluit. Waar de voorschriften in dit besluit gewijzigd zijn ten aanzien van die in het ontwerpbesluit, dient de motivering hiervoor gelezen te worden in de hierboven weergegeven tekstpassages waarin wij op de zienswijzen van reclamanten en aanvrager reageren.

2. Huidige vergunningensituatie

Op 13 september 1994 is op de locatie Mijnheerkensweg 5 te Roermond aan Trefil Bouwstaal BV een revisievergunning verleend in de zin van de Wm voor het vervaardigen van zogenaamde gevlochten metaalnetten t.b.v. de bewapening van beton. Op 30 mei 1995 hebben wij een melding ex artikel 8.19, lid 2 geaccepteerd van Trefil. Op 7 juli 1998 hebben wij aan Trefil een veranderingsvergunning in de zin van de Wm verleend. Op 10 januari 2006 hebben wij een vergunningsvoorschrift op verzoek van Trefil gewijzigd en tenslotte hebben wij op 10 mei 2007 een melding in de zin van artikel 8.19, lid 2 van de Wm van Trefil geaccepteerd.

De onderhavige aangevraagde activiteiten vervangen de eerder vergunde activiteiten volledig. Jos Menten Metaalrecycling BV heeft de voormalige inrichting van Trefil gekocht, is nu vergunningaanvraagster en wordt ook drijver van de nieuwe inrichting. De aard van de aangevraagde activiteiten wijzigt ten opzichte van de vergunde activiteiten aan Trefil Bouwstaal BV. Desondanks dient er volgens bestendige jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State in een dergelijk geval geen oprichtingsvergunning verleend te worden, indien de aard van de te vergunnen activiteiten danig verschilt van de reeds vergunde en er een vergunning vigerende is.

3. Coördinatie en afstemming met andere relevante wettelijke kaders

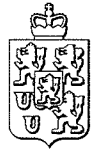
3.1. Milieueffectrapportage of beoordelingsplicht (MER)

Het besluit milieu-effectrapportage 1994, zoals gewijzigd in 1999 (hierna het Besluit) maakt onderscheid naar m.e.r.-plichtige activiteiten (onderdeel C van de bijbehorende bijlagen) en m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten (onderdeel D van de bijbehorende bijlage). Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel C hebben zodanige nadelige milieugevolgen, dat er altijd een milieu-effectrapportage (verder MER) moet worden opgesteld. Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel D dienen beoordeeld te worden naar de omstandigheden waaronder deze activiteiten worden verricht. Doel van deze MER-beoordelingsplicht is vast te stellen of een MER moet worden opgesteld of niet.

De aangevraagde activiteiten zijn nergens genoemd in één of meerdere categorieën van onderdeel C of D van het Besluit milieu-effectrapportage 1994.

3.2. Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Bibob)

Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekkinggrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 29 maart 2005 de beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet milieubeheer. Op basis hiervan worden bedrijven in de afvalbranche gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten. Alle bedrijven in de afvalbranche die verzoeken om een oprichtings- of revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer zijn sinds 1 april 2005 verplicht om extra gegevens aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning. Het gaat daarbij kort gezegd om gegevens die inzicht geven in de structuur van het bedrijf en in de wijze waarop een bedrijf is gefinancierd. Na toetsing van deze gegevens kan het bevoegd gezag concluderen dat geen gevaar voor misbruik bestaat en kan de vergunningenprocedure normaal doorgang vinden.

Wanneer echter twijfel bestaat over de aard van de bedrijfsvoering of de financiering, kan een advies aan Bureau Bibob worden gevraagd. Bureau Bibob kan het bevoegd gezag met haar advies nadere informatie verschaffen op basis waarvan een correcte belangenafweging kan worden gemaakt. Een negatief advies van Bureau Bibob kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een vergunning te weigeren dan wel in te trekken.

In het onderhavige geval heeft in het kader van de Wet Bibob een toets plaatsgevonden van door aanvrager aangeleverde stukken betreffende de bedrijfsvoering en de financiering van het bedrijf. Naar aanleiding van deze toets hebben wij geen aanleiding gezien om tot nader onderzoek over te gaan en is de 'gewone' vergunningenprocedure gevolgd.

3.3. Natuurbeschermingswet en Flora en Faunawet

Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Met deze wet zijn internationale verplichtingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijn alsook verdragen, bijvoorbeeld het verdrag van Ramsar (Wetlands), in nationale regelgeving verankerd. De Vogelrichtlijn (VR; richtlijn 79/409/EEG) uit 1979 beoogt de instandhouding van alle natuurlijke in wild levende vogelsoorten op het grondgebied van de EU-lidstaten. De Habitatrichtlijn (HR; 92/43/EEG) uit 1992 heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit door het instandhouden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het grondgebied van de EU-lidstaten. De VR en HR kennen een tweeledig beschermingsregime: gebiedsbescherming en soortenbescherming.

De soortenbescherming is geïmplementeerd in de Flora- en Faunawet en de gebiedsbescherming in de Natuurbeschermingswet. Op grond van VR en de HR zijn de lidstaten verplicht zogenoemde speciale beschermingszones (sbz's) aan te wijzen en te beschermen. Het is de bedoeling dat deze gebieden tezamen een samenhangend Europees ecologisch netwerk vormen (Natura 2000). De Nbw kent drie typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden;
- beschermde natuurmonumenten;
- gebieden die de minister van LNV aanwijst ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen (met uitzondering van verplichtingen op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn), zoals Wetlands.

Het grootste deel van de aangewezen gebieden betreft een Natura 2000-gebied.

3.3.1. Natuurbeschermingswet (Nbw)

In de Nbw staat dat voor elk Natura 2000-gebied een beheersplan moet worden vastgesteld. Gelet op artikel 19a dient een beheersplan in ieder geval te bevatten een uitwerking van de instandhoudingdoelstellingen en de beoogde resultaten.

Ook bestaat de mogelijkheid dat bestaande vormen van gebruik, waarvan via de habitattoets kan worden vastgesteld dat deze de instandhoudingdoelstellingen niet in gevaar brengen, in het beheersplan worden gereguleerd en daarmee buiten de vergunningplicht van artikel 19d e.v. vallen. Bij het verlenen van een vergunning die niet is 'vrijgesteld' van de vergunningplicht en bij het vaststellen van een plan, moet vanzelfsprekend rekening worden gehouden met het beheersplan (artikel 19e en artikel 19j), derde lid, juncto artikel 19e).

Om schade aan de natuurwaarden waarvoor Natura 2000-gebieden zijn aangewezen, te voorkomen, bepaalt de wet dat projecten en andere handelingen die de kwaliteit van de habitats kunnen verslechteren of die een verstorend effect kunnen hebben op de soorten, niet mogen plaatsvinden zonder vergunning (artikel 19d, eerste lid). Ook plannen moeten getoetst worden op hun gevolgen voor de Natura 2000-gebieden. Alléén voor een activiteit buiten een Natura 2000-gebied én waarvan de zekerheid bestaat dat de activiteit geen gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied (met inbegrip van de cumulatieve effecten van gecombineerde plannen of projecten), bestaat er géén vergunningplicht. Ook voor een project dat of een handeling die is opgenomen in een beheersplan op basis van de Natuurbeschermingswet 1998, waarbij de vrijstelling ex artikel 19d lid 2 van toepassing is, hoeft géén vergunning te worden aangevraagd.

De definitie van 'project' dient men ruim te nemen. In ieder geval is daar sprake van bij de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken. Verder betreft het andere ingrepen in het natuurlijke milieu of landschap, inclusief ingrepen voor de ontginning van bodemschatten. Door de ruime uitleg van 'project' valt hier bijna elke handeling onder. Het in de wet gemaakte onderscheid tussen projecten en andere handelingen is daarmee van minder belang: het bijvoorbeeld aanleggen van een weg, bouwen van een stal of verwezenlijking van een kartbaan - het zijn allemaal handelingen die eveneens een project zijn - omdat het om ingrepen gaat in het natuurlijke milieu of landschap. Als 'plan' moeten in ieder geval worden aangemerkt plannen die als besluit in de zin van de Algemene Wet bestuursrecht (Awb) kunnen worden aangemerkt, zeker als deze dienen als toetsingskader voor concrete besluiten van bestuursorganen (bijvoorbeeld bestemming- en streeksplannen, reconstructieplannen en milieubeleidsplannen). Dus ook documenten die niet de naam 'plan' dragen, kunnen onder het begrip 'plan' vallen.

Alhoewel in de wet het begrip 'habitattoets' niet voorkomt, wordt dit begrip in de praktijk veel gebruikt om de verschillende procedures te benoemen die beschreven staan in artikel 19d t/m 19ka van de Natuurbeschermingswet 1998. De habitattoets heeft tot doel vast te stellen of, en zo ja, onder welke voorwaarden een menselijke activiteit in en rondom een Natura 2000-gebied kan worden toegelaten. Meer concreet heeft de habitattoets de volgende twee kenmerken:

- zekerheid bieden dat de natuurlijke kenmerken (instandhoudingdoelstellingen) van Natura 2000-gebied niet worden aangetast;

- zekerheid bieden dat een verslechtering van de kwaliteit van de natuurlijke habitats en habitats van de soorten, dan wel de verstoring van soorten, niet optreedt.

Het gaat met name om de vraag of er een kans op een significant negatief effect bestaat. Dat is het geval als op grond van objectieve gegevens niet valt uit te sluiten dat het project of andere handeling significante gevolgen heeft voor het gebied. Op deze vraag zijn drie antwoorden mogelijk:

- er is zeker geen negatief effect. Dit betekent dat er geen Nbw-vergunning nodig is;
- er is wel een mogelijk negatief effect, maar dit is zeker geen significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is. Omdat het effect zeker niet significant is, volstaat daarvoor de zogenoemde verslechterings- en verstoringstoets;
- er is een kans op een significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is. Omdat er een kans op een significant negatief effect bestaat, is een passende beoordeling vereist.

Deze habitattoets komt niet in de plaats van de verplichtingen uit de Flora- en faunawet. Wanneer de habitattoets wordt uitgevoerd, dient ook het gevolg van de voorgenomen ingreep voor de soorten van bijlage 4 van de Habitatrichtlijn en bijlage 1 AMvB ex. artikel 75 Flora- en faunawet te worden meegenomen. Er mag geen misverstand over bestaan, dat de bescherming van soorten binnen de Natura 2000-gebieden even groot is als daarbuiten.

Afweging

Op respectievelijk 1,3, 3,5 en 5 kilometer van de inrichtingsgrens gemeten, liggen de gebieden 'Roerdal', 'Swalmdal' en het 'Leudal'. Alle drie de gebieden zijn aangewezen als habitatrichtlijngebied. Momenteel zijn de aanwijzingsbesluiten in ontwerp vastgesteld en vooralsnog niet definitief. De Minister van LNV is momenteel bezig met het verwerken van alle ingekomen zienswijzen tegen alle ontwerp aanwijzingsbesluiten.

Uit bestendige jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is inmiddels gebleken dat ondanks de bewoordingen in artikel 19d, lid 1 van de Nbw een beoordeling en toets van de gevolgen van bijvoorbeeld een te vergunnen Wm-inrichting op een gebied dat enkel als habitatrichtlijngebied in ontwerp is aangewezen (of enkel aangemeld is), in die Wm-vergunning plaats dient te vinden en niet verwezen mag worden naar de Nbw als toetsingskader.

Gezien de afstand van de onderhavige inrichting tot het dichtstbijzijnde gebied, de buffer (gebouwen, wegen en werken) tussen de inrichting en de gebieden en de te vergunnen activiteiten van de onderhavige inrichting, kan zonder meer gesteld worden dat de aangevraagde activiteiten op de hierboven genoemde afstanden geen (versturende) effecten kunnen hebben op natuurwaarden van de genoemde gebieden. De aangevraagde activiteiten zijn louter fysisch (op-, overslag, verdichting en verkleining van vaste afvalstoffen) van aard, veroorzaken geen emissies en immissies van verontreinigde stoffen in de lucht en zijn op 1,3 km niet als zodanig merkbaar (akoestisch, bodem en afvalwaterlozingsmatig).

3.3.2. Flora en Faunawet

De aangevraagde activiteiten hebben geen nadelige effecten/nadelige effecten op beschermde dier- en plantensoorten. De activiteiten vinden immers op een daartoe bestemd industrieterrein plaats.

Op de locatie waar de inrichting zal worden geëxploiteerd is bovendien al meer dan 10 jaar een andere inrichting (Trefil) in werking geweest. Van enig conflict met een verbodsbepaling uit de Flora en Faunawet is niet gebleken. Dit aspect is overigens al afgewogen in de besluitvorming omtrent de meest recente bestemmingsplanprocedure omtrent het industrieterrein in 2006. In dat kader is voor wat betreft de locatie van de onderhavige inrichting niet gebleken van enige beschermde Flora dan wel Fauna.

3.4. Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo)

Voor het lozen van bedrijfsafvalwater is op 11 september 2007 een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) aangevraagd bij het Roer en Overmaas. Op grond van artikel 7b, tweede lid Wvo juncto 14.1 Wm dient de behandeling van de aanvragen ingevolge de Wvo en Wm gecoördineerd plaats te vinden. Bij brief van 18 september 2007, kenmerk V2007-126, ingekomen op 19 september 2007 heeft het Waterschap Roer en Overmaas ons medegedeeld dat bij hen een aanvraag om een vergunning ingevolge de Wvo op 11 september 2007 is ingekomen. De aanvragen zijn derhalve gecoördineerd behandeld.

3.5. Woningwet

De aangevraagde activiteiten moeten deels (bouwen loodsen, overkappingen en de knipschaar) tevens worden aangemerkt als het bouwen in de zin van de Woningwet. Op grond van artikel 20.8 Wm kan deze vergunning op grond van de Wet milieubeheer niet eerder in werking treden dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend.

4. Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de Wet milieubeheer

4.1. Algemeen

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer (Wm) dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast.

4.1.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), dat met ingang van 22 september 2006 in werking is getreden, beschrijft onder meer het provinciaal milieukwaliteitsbeleid dat bij het verlenen van milieuvergunningen moet worden gehanteerd.

De vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer biedt de directe mogelijkheid om bij te dragen aan het zoveel mogelijk voorkomen en beperken van de milieubelasting door bedrijven. In deze vergunningen worden de door de bedrijven te realiseren milieudoelen vastgelegd. De milieudoelen worden afgestemd op milieukwaliteitsdoelen en de specifieke lokale omstandigheden. Daarom wordt gestreefd naar vergunningverlening 'op maat'.

Als minimumniveau geldt bij de vergunningverlening de stand der techniek (BAT, best available techniques oftewel BBT, beste beschikbare technieken). Deze zijn vastgelegd in Europese referentiedocumenten (BREF's) en/of in nationale wettelijke kaders en richtlijnen (o.a. het Besluit verbanden afvalstoffen en de Nederlandse emissierichtlijn lucht). De eisen voor de diverse milieuaspecten worden integraal afgewogen. Dit geldt zowel voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging installaties (Gpbv-installaties) als voor de overige installaties.

4.2. Best Beschikbare Technieken (BBT)

4.2.1. Toetsingskader

Richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging - hierna: de IPPC-richtlijn - verplicht het bevoegd gezag een milieuvergunning op te stellen, die voldoet aan de in deze richtlijn geformuleerde eisen voor nieuwe en bestaande installaties. De IPPC-Richtlijn is van toepassing op activiteiten die zijn opgenomen in Bijlage I van de Richtlijn.

Op 1 december 2005 is een aanpassing van de Wm in werking getreden, waarmee de IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. Dientengevolge dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast. Bij de bepaling van BBT dienen wij in zijn algemeenheid de in de Wm vermelde aspecten te betrekken, rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel. In het bijzonder dienen wij bij de bepaling van BBT rekening te houden met de Regeling aanwijzing BBT-documenten.

Voor installaties als bedoeld in bijlage 1 van de EG-richtlijn geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (gpbv-installaties) moet in ieder geval rekening worden gehouden met de in tabel 1 van deze regeling opgenomen documenten. Met de in tabel 2 van de bij deze regeling behorende bijlage opgenomen documenten moet rekening worden gehouden, voor zover deze betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting. Tenslotte dienen blijkens jurisprudentie de zogenaamde Best Reference Documents (BREF's) danwel de eindconcept-BREF's die nog niet zijn opgenomen in tabel 1 te worden betrokken bij de besluitvorming. Deze moeten immers worden beschouwd als documenten die een beschrijving bevatten van vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd.

De aangevraagde activiteiten vallen niet onder één of meerdere genoemde categorieën uit bijlage 1 van de genoemde IPPC-richtlijn. Er is derhalve geen sprake van een gpbv-installatie. Dit betekent dat wij rekening dienen te houden met de in tabel 2 van de Regeling BBT-documenten genoemde documenten welke de best beschikbare technieken vertegenwoordigen voor de onderhavige inrichting indien deze documenten op de activiteiten van toepassing geacht kunnen worden.

4.2.2. Beoordeling

De volgende documenten uit de regeling gelden als BBT-documenten voor de onderhavige inrichting:

- Leidraad afval- en emissiepreventie;
- Circulaire energie in de milieuvergunning;
- NeR Nederlandse emissierichtlijn lucht;
- Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB);
- PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen;
- PGS 30: Vloeibare aardolieproducten: buitenopslag in kleine installaties;

4.2.3. Conclusies BBT

De inrichting voldoet - met inachtneming van de aan dit besluit gehechte voorschriften - aan de beste beschikbare technieken (BBT) ter voorkoming van emissies naar de lucht, de bodem, het water, geluidemissies, afvalpreventie, externe veiligheid en energiebesparing. Voor de overwegingen per milieuthema wordt verwezen naar de desbetreffende paragraaf.

4.3. Afvalstoffen

4.3.1. Afvalstoffen (preventie, reductie, nuttige toepassing, hergebruik, scheiding en verwijdering)

Op grond van de Wet milieubeheer worden onder de bescherming van het milieu mede verstaan de gevolgen die verband houden met het doelmatig beheer van afvalstoffen. Een aanvraag voor een Wm-vergunning dient dan ook getoetst te worden aan de criteria voor een doelmatig beheer van afvalstoffen. Het afvalstoffenbeleid is neergelegd in het Landelijk afvalbeheerplan 2002-2012 (LAP) en de daarop volgende wijzigingen. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in deel 1 van het LAP: Beleidskader. De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en die is samen te vatten als:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen;
- door afvalscheiding wordt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en wordt de hoeveelheid afvalstoffen die moet worden gestort of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) moet worden verbrand beperkt;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof).

Afvalpreventie

In hoofdstuk 13 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalpreventie, waarbij paragraaf 13.5 specifiek ingaat op de aanpak van afvalpreventie bij bedrijven. Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan preventie is beschreven in de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil 2005). Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

In de handreiking is aangegeven wanneer afvalpreventie relevant is bij bedrijven. De relevantie wordt uitgedrukt in ondergrenzen. Deze waarden zijn zodanig gekozen dat bij overschrijding in het algemeen wordt verwacht dat preventiemaatregelen een bijdrage leveren aan het beperken van de nadelige gevolgen voor het milieu. Uit de handreiking volgt dat de ondergrenzen voor afvalpreventie bepaald zijn op 25 ton/jaar bedrijfsafval of 2,5 ton/jaar gevaarlijk afval.

De totale hoeveelheid afval die binnen de inrichting vrijkomt bedraagt 51 ton waarvan 6 ton gevaarlijk afval is. De handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil, 2005) hanteert ondergrenzen die de relevantie van afvalpreventie bepalen. Hierin wordt gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt.

De totale hoeveelheid gevaarlijk en/of niet gevaarlijk afval ligt boven de gehanteerde ondergrenzen. Deze hoeveelheden heeft aanvraagster afgeleid van haar gelijkwaardige reeds vergunde activiteiten in Haelen. Aangezien aanvraagster zich nu pas gaat vestigen in Roermond zullen de daadwerkelijke hoeveelheden pas inzichtelijk worden als de inrichting enige tijd stabiel in werking is. Aanvraagster geeft aan dat ze de vrijkomende afvalstoffen registreert en deze periodiek analyseert. Bovendien is er een functionaris binnen de inrichting aangesteld die verantwoordelijk is voor het beheer en het voorkomen van vrijkomende afvalstoffen (niet gerelateerd aan de afvalbewerking binnen de inrichting). De brancheorganisatie waartoe de inrichting behoort ondersteunt aanvraagster bovendien om afval te voorkomen dan wel te verminderen. Aanvraagster maakt gebruik van diverse informatiebronnen op internet om afval te voorkomen dan wel te verminderen. Tot slot heeft aanvraagster diverse organisatorische maatregelen (duurzaam inkopen, intern hergebruik, instructies, opleiding en training) genomen binnen haar inrichting in Haelen die in Roermond op gelijke wijze genomen zullen worden om de hoeveelheid vrijkomend afval te voorkomen dan wel te beperken. Gelet op de verwachte beperkte hoeveelheid vrijkomende afvalstoffen en de preventiemaatregelen die genomen zullen worden om de hoeveelheid afval terug te dringen, worden aan deze vergunning geen voorschriften meer verbonden m.b.t. dit aspect.

In hoofdstuk 14 van deel 1 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding, waarbij paragraaf 14.4 specifiek ingaat op afvalscheiding door bedrijven. Daarbij is aangegeven dat het voor bedrijfsafval niet goed mogelijk is om een limitatieve opsomming te maken van afvalstoffen die door alle bedrijven gescheiden moet worden gehouden. Bedrijven verschillen van aard en omvang veel van elkaar en er bestaat een groot aantal bedrijfsspecifieke afvalstoffen. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting afvalstoffen in de volgende hoeveelheden afvalstoffen vrijkomen: 45 ton restafval en 1 ton asbest en 5.000 liter afgewerkte olie.

In het LAP is aangegeven dat voor bepaalde hoeveelheden afvalstoffen die vrijkomen binnen een inrichting scheiding van die afvalstoffen kan worden verlangd.

Aangezien het restafval niet verder gespecificeerd is, vinden wij, uitgaande van de afvalstromen welke bij gelijksoortige bedrijven vrijkomen, het in de voorliggende situatie dan ook redelijk om afvalscheiding voor te schrijven voor de volgende afvalstoffen:

- piepschuim;
- folie;
- glazen verpakkingen;
- plastic bekertjes;
- overige kunststoffen;
- houten pallets;
- overig houtafval.

4.3.2. Overwegingen ten aanzien van de doelmatigheid van de afvalstoffenbewerking

Op grond van artikel 8.10 Wm kan de Wm-vergunning in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. Onderdeel van het begrip "bescherming van het milieu" is de zorg voor de doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). In het bedoelde afvalbeheersplan (het Landelijk Afvalbeheersplan 2002- 2012, hierna aangeduid als het LAP) is het afvalstoffenbeleid neergelegd .

De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en die is samen te vatten als:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen; Door afvalscheiding wordt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en wordt de hoeveelheid afvalstoffen die moet worden gestort of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) moet worden verbrand beperkt;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof).

Een belangrijk aspect voor het bewerken van afvalstoffen is de minimumstandaard. De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden. Wanneer de minimumstandaard bestaat uit meerdere be- en verwerkingshandelingen bij meerdere inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend, als door middel van sturingsvoorschriften in de vergunning verzekerd is dat de betreffende afvalstof alle noodzakelijke be- of verwerkingshandelingen doorloopt die tot de minimumstandaard behoren.

Toetsing doelmatigheid

Opslag/overslag/verdichting van afvalstoffen

In de toelichting bij de sectorplannen van het LAP staat aangegeven dat voor het uitsluitend opslaan van afvalstoffen (opslaan als zelfstandige activiteit) in beginsel een Wm-vergunning wordt afgegeven, met uitzondering van die afvalstoffen waarvoor een inzamelvergunning noodzakelijk is op grond van het Besluit inzamelen afvalstoffen. Ingevolge het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen wordt de opslag van afvalstoffen voorafgaand aan verwijdering gezien als storten indien de tijdsduur van 1 jaar wordt overschreden. Indien de opslag voorafgaat aan nuttige toepassing van de afvalstoffen is deze termijn drie jaar.

Aanvraagster verzoekt om een aantal afvalstoffen op te slaan (voor geurgevoelige afvalstoffen is er enkel sprake van overslag aangezien deze afvalstoffen binnen drie dagen na binnenkomst de inrichting wederom verlaten) en eventueel ten behoeve van effectief transport te verdichten (mechanisch samendrukken met loader of hydraulische kraan), al dan niet voorafgaande aan bewerking. Het verdichten is geen voorbewerking ten behoeve van nuttige toepassing van de desbetreffende afvalstroom en wordt daarom ook nergens beschreven in een sectorplan. Onder 'bewerking' zal dit aspect dan ook geen toetsing behoeven. Wel zullen wij een voorschrift aan dit besluit verbinden waarin het verboden zal worden afvalstoffen zodanig te verdichten dat noodzakelijke scheiding elders bemoeilijkt wordt.

Het betreft in hoofdzaak de volgende groepen: metaalafvalstoffen, groenafval, bouw- en sloopafval, grond en overige afvalstoffen. In de vergunningsaanvraag zijn alle te accepteren afvalstoffen voorzien van Euralcoderingen. Voor de opslag van deze afvalstoffen kennen de desbetreffende sectorplannen uit het LAP geen afvalstroomspecifieke aspecten. Er is eveneens geen sprake van inzamelvergunningplichtige afvalstoffen. De op, overslag en verdichting is daarmee toegestaan. Afvalstoffen welke nuttig toepasbaar zijn (o.a. schroot, grond, BSA) mogen, indien dit milieuhygiënisch verantwoord (bijvoorbeeld: niet geurend) kan, drie jaar opgeslagen worden en afvalstoffen welke verwijderd moeten worden of waarvoor het LAP een kortere opslagtermijn kent (binnen de inrichting pas vrijkomende autobanden, asbest en overige niet nuttig toepasbare gevaarlijke afvalstoffen), mogen maximaal een jaar opgeslagen worden. Dit is in de vergunningsvoorwaarden vastgelegd.

Be-/verwerking

Op basis van de vergunningsaanvraag kunnen de volgende bewerkingen onderscheiden worden:

- Knippen/sorteren/snijbranden/shredderen van metaalafvalstoffen¹ (waaronder het verwijderen van verontreinigingen aan het metaalafval) t.b.v. nuttige toepassing bij smelterijen elders;
- Verwijderen van asbest aan geaccepteerde metaalafvalstoffen en bouw- en sloopafvalstoffen;
- Uitsorteren van onvrijwillig verkregen afvalstromen (o.a. banden, kunststoffen, glas, zand) afkomstig van het geaccepteerde metaalafval;

¹ Hieronder vallen ook volledig gestripte metalen autowrakken, metaalhoudend BSA en straalgrit, verpakkingsafval, metalen afvalmunitie, metalen wit- en bruingoed, kabelreststoffen, accu's, slakken, autovelgen, metalen remblokken en metaalhoudend straalgrit

sectorplan 11: Auto-afval

Bij Jos Menten Metaalrecycling BV worden uitsluitend autowrakken geaccepteerd die volledig zijn ontdaan van de onderdelen en stoffen die zijn genoemd in de voorschriften C.1 en C.6 van de bijlage behorend bij artikel 5, eerste lid, van het Besluit beheer autowrakken (Besluit van 24 mei 2002)².

Concreet gaat het daarbij om het volgende:

C.1 stoffen zijn:

- motorolie;
- transmissieolie;
- versnellingsbakolie;
- olie uit het differentieel;
- hydraulische olie;
- remvloeistoffen;
- koelvloeistoffen;
- ruitensproeiervloeistoffen;
- airconditioningsvloeistoffen;
- benzine;
- diesel;
- LPG-tank, inclusief LPG;
- accu, inclusief accuzuren;
- oliefilter;
- PCB/PCT-houdende condensatoren;
- batterijen.

C.6 stoffen zijn:

- banden;
- binnenbanden;
- grotere kunststofonderdelen die als materiaal hergebruikt kunnen worden, zoals bumpers, grilles, wiel doppen, achter- en knipperlichten, instrumentenborden of delen daarvan en vloeistoftanks, indien voor die kunststofonderdelen een mogelijkheid voor materiaalhergebruik bestaat en die kunststofonderdelen in een shredderinstallatie niet zodanig worden gescheiden dat ze als materiaal hergebruikt kunnen worden;
- metalen onderdelen die koper, aluminium of magnesium bevatten indien deze metalen niet in de shredderinstallatie worden gescheiden;
- glas, inclusief koplampenglas;
- katalysatoren;
- ontplofbare onderdelen, zoals airbags en gordelspanners, voorzover deze niet onschadelijk zijn gemaakt;
- onderdelen die lood, kwik, cadmium of zeswaardig chroom bevatten en als zodanig zijn gecodeerd;

² Inmiddels is het besluit bij besluit van 19 juni 2007, Stbld. 2007, 231, gewijzigd. Deze wijziging is op 1 oktober 2007 in werking getreden. De wijziging houdt onder andere in dat voorafgaande aan de afvoer van een autowrak naar een shredder-installatie er minder stoffen/onderdelen van gedemonteerd hoeven te worden. Deze wijziging is gebaseerd op de Europese Autowrakkenrichtlijn. Deze wijziging heeft voor deze vergunning echter geen gevolgen, daar aangevraagd is om enkel wrakken te accepteren waar de oude de C.1 en C.6 stoffen van zijn gedemonteerd, de inrichting geen shredder-installatie bezit en het Besluit evenals het gewijzigde Besluit niet op de activiteiten van aanvrager toezien.

- andere materialen waarvoor economisch haalbare mogelijkheden voor materiaalhergebruik beschikbaar zijn, zoals rubberstrips, veiligheidsgordels, kokoshaar, polyurethaan-schuim, indien die materialen in een shredderinstallatie niet zodanig worden gescheiden dat ze als materiaal hergebruikt kunnen worden.

De wrakken zullen alleen nog maar uit metaal bestaan alvorens ze binnen de inrichting van aanvrager geaccepteerd worden.

De autowrakken zijn afkomstig van autodemonteringsbedrijven. Binnen de inrichting van Jos Menten B.V. worden de metalen onderdelen geknipt en afgevoerd naar smelterijen voor materiaalhergebruik.

Ingevolge de voorschriften uit de bijlage van het Besluit beheer autowrakken dienen autowrakken waarvan alle in voorschriften C.1 en C.6 bedoelde stoffen, preparaten of andere producten zijn afgetapt of gedemonteerd, te worden afgevoerd naar een inrichting waarin zich een shredderinstallatie bevindt waarin autowrakken worden verwerkt of vernietigd. Bij de verwerking van autowrakken in een shredderinstallatie worden normaliter autowrakken gescheiden in direct als materiaal her te gebruiken metaalschroot en shredderafvalstoffen. Met ingang van 1 januari 2007 moeten shredderafvalstoffen afkomstig van autowrakken, indien technologieën voor de nuttige toepassing van shredderafvalstoffen beschikbaar zijn, worden afgevoerd ten behoeve van nuttige toepassing.

Het Besluit beheer autowrakken stelt voorwaarden aan inrichtingen voor het opslaan, be- en verwerken, vernietigen en overslaan van autowrakken. Aangezien aanvrager aangeeft enkel autowrakken te accepteren welke voor 100 % uit metalen bestaan, hoeft scheiding in metalen en niet metalen delen niet meer plaats te vinden. Er is dan ook geen sprake van shredderafvalstoffen, los van de vraag of de knipschaar waarover aanvrager beschikt als een shredderinstallatie beschouwd kan worden.

Het bewerken van autowrakken zoals dat bij aanvrager plaatsvindt bestaat uit het verkleinen van metalen onderdelen met behulp van een hydraulische knipschaar. Op of aan de installatie zijn geen voorzieningen aanwezig om reststoffen te scheiden van het bewerkte metaal. Overeenkomstig voorschrift C.6 van het Besluit beheer autowrakken mogen de autowrakken geen kunststofonderdelen en metalen onderdelen bevatten van koper, aluminium of magnesium of andere materialen. In concreto betekent dit dat de autowrakken die Jos Menten in mag nemen, volledig moeten zijn ontdaan van alle materialen die niet van ijzer zijn. Het in te nemen autowrak mag uitsluitend bestaan uit ferro-metaal, al dan niet behandeld met roestwerend materiaal zoals lak, menie, plamuur- of tectylrestanten of een zinklaag. Overeenkomstig voorschrift C.7 van het BBA dient de identiteit van de autowrakken die binnen de inrichting worden gebracht herkenbaar te zijn. De identiteit is herkenbaar als het merk, het type, het chassisnummer, het voertuigidentificatienummer en eventuele in het kader van een verwerkingssysteem aangebrachte identificatieobjecten zichtbaar blijven.

In een vergunningsvoorschrift is opgenomen dat bij acceptatie van het autowrak visueel gecontroleerd moet worden dat alle in de voorschriften C.1 en C.6 van het Besluit Beheer Autowrakken (van 2002) genoemde en/of bedoelde stoffen, preparaten en andere producten gedemonteerd zijn en het autowrak derhalve niet aan het autowrak gerelateerd (rest)afval bevat.

In sectorplan 11 is aangegeven dat het beleid voor auto-afval is gericht op het bevorderen van nuttige toepassing van de verschillende materialen en onderdelen van auto-afval, bij voorkeur in de vorm van product- en materiaalhergebruik.

Voordat aanvrager het autowrak mag innemen heeft reeds de scheiding van metaal en restfractie plaatsgevonden en wordt het vrijkomend metaalschroot voor verdere verwerking c.q. nuttige toepassing geschikt gemaakt. Hiermee wordt voldaan aan de minimumstandaard zoals gedefinieerd in sectorplan 11 van het LAP.

Los van de aangeboden autowrakken, kunnen bij het aangeboden metaalafval ook velgen aangeboden worden van auto's en landbouwwerktuigen waarvan de band nog niet verwijderd is. Binnen de inrichting wordt de band van de velg verwijderd waardoor deze stroom gescheiden wordt in een metaalstroom en een autobandenstroom.

De aanvraag heeft mede betrekking op de opslag van autobanden met een opslagcapaciteit van 50 m³. Uit kentallen is gebleken dat ca. 16 personenautobanden overeenkomen met een volume van 1 m³ zodat de aangevraagde opslagcapaciteit overeenkomt met ca. 800 personenautobanden.

Gelet op de problemen die de afgelopen jaren zijn ontstaan met het illegaal dumpen en onbeheerd achterlaten van grote partijen afgedankte autobanden, wordt in afwijking van de algemeen geldende bepalingen bij vergunningverlening voor het uitsluitend opslaan (opslaan als zelfstandige activiteit) van afgedankte autobanden uitsluitend een vergunning verleend wanneer het betreffende bedrijf concrete afzetmogelijkheden heeft voor de totale hoeveelheid autobanden die wordt opgeslagen. In de aanvraag voor een vergunning moet de aanvrager motiveren dat het opslaan van de autobanden effectief en efficiënt is. De maximale opslagtermijn per ingenomen partij is één jaar. Dit is opgenomen in voorschrift 19.1.1.

In de aanvraag is op pagina 16 aangegeven dat onvrijwillig verkregen afvalstoffen, welke tijdens het sorteer- en bewerkingsproces/onderhoud binnen de inrichting vrijkomen, worden gescheiden en naar soort ingezameld, waarna ze afgevoerd worden naar erkende verwerkers. De minimumstandaard voor het be- en verwerken van afgedankte autobanden is nuttige toepassing. Hieraan wordt voldaan indien de banden worden afgegeven aan een inzamelaar die aangewezen is in het kader van het Besluit beheer autobanden. In het Besluit beheer autobanden is voor autobanden een verwijderingsstructuur vastgelegd die door producenten en importeurs is opgezet.

sectorplan 13: Bouw- sloopafval en daarmee vergelijkbare stoffen

Uit sloopwerken wordt bouw- en sloopafval aangevoerd. Binnen de inrichting vindt sortering plaats waarbij hout en metaal van steenachtig materiaal worden gescheiden. Opbulken van bouw- en sloopafval, en het scheiden van de fracties, maakt het verwerkingsproces doelmatig. Verdere verwerking vindt plaats bij externe verwerkers, zoals verwerkers met een puinbreekinstallatie. Koolteerhoudend afval wordt apart verzameld en afgevoerd.

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor bouw- en sloopafval. Dit is afval dat vrijkomt bij het bouwen, renoveren en slopen van gebouwen, bouwwerken en wegen. Tevens wordt ingegaan op afval dat vrijkomt bij het bewerken van bouw- en sloopafval, zoals sorteer- en brekerzeefzand, straalgrit en enige qua aard en samenstelling met bouw- en sloopafval vergelijkbare afvalstoffen die niet of niet altijd onder de noemer bouw- en sloopafval vallen.

Bouw- en sloopafval bestaat doorgaans voor meer dan 90% uit steenachtig materiaal, zoals beton, metselwerk en (teerhoudend) asfalt.

De resterende 10% bestaat uit een groot aantal kleinere deelstromen, zoals gips en cellenbeton, bitumineus dakafval, teermastiek en

dakgrind, houtafval, asbest en asbesthoudend materiaal, vlakglas en metalen. Het beleid voor bouw- en sloopafval is gericht op het bevorderen van preventie en het nuttig toepassen van deelstromen. Bij het aantreffen van asbest dient het materiaal te worden gereinigd of gestort.

De milieuhygiënische eisen aan het nuttig toepassen van steenachtig materiaal en zeefzand als secundaire bouwstof in werken zijn vastgelegd in het Bouwstoffenbesluit³. Het is slechts toegestaan secundaire bouwstoffen toe te passen met een door de Ministers van VROM en Verkeer en Waterstaat erkende kwaliteitsverklaring volgens de Nationale Beoordelingsrichtlijn (BRL) 2506 of met een partijkeuring. Indien afvalstoffen in een ander bouw materiaal zijn toegepast geldt de voor dat materiaal vastgestelde BRL.

Afvalhout wordt onderverdeeld in:

- onbehandeld hout (A-hout),
- geverfd, gelakt of verlijmd hout (B-hout), en
- verduurzaamd hout, exclusief met waterglas verduurzaamd hout (C-hout).

C-hout wordt verder onderverdeeld in gecreosoteerd hout en gewolmaniseerd hout (CCA- en CC-hout).

CCA-hout is aangemerkt als gevaarlijk afval. CC-hout bevat eveneens koper en chroom, maar geen arseen en is niet aangemerkt als gevaarlijk afval. A-hout en B-hout worden nuttig toegepast, met name als materiaalhergebruik in de houtvezelindustrie en de spaanplaatindustrie en als brandstof in onder meer energiecentrales. Product- en materiaalhergebruik van CC- en CCA-hout is ongewenst vanwege de aanwezige verontreinigingen. Verwijderen door verbranden in een AVI is niet gewenst met het oog op de kwaliteitsafname van de AVI-reststoffen. CC- en CCA-hout worden in de praktijk nuttig toegepast in elektriciteitscentrales of gestort.

Op grond van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen geldt voor de volgende stromen bouw- en sloopafval een stortverbod: (ongesorteerd) bouw- en sloopafval en residuen afkomstig van het bewerken van bouw- en sloopafval (categorie 19), zeefzand (categorie 20), straalgrit (categorie 21), en houtafval (categorie 22).

Het straalgrit dat door Jos Menten B.V. wordt geaccepteerd heeft een hoog metaalgehalte en kan zonder verdere reiniging naar metaalsmelterijen worden afgevoerd voor materiaalhergebruik.

- De minimumstandaard voor het be- en verwerken van steenachtig materiaal is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik.
- De minimumstandaard voor bitumineus dakafval is verwijderen door storten.
- De minimumstandaard voor dakgrind is reinigen en nuttige toepassing van het grind. De restanten teer, bitumen en deposities uit de lucht mogen worden gestort.
- De minimumstandaard voor teermastiek is thermisch verwerken. In afwachting van het beschikbaar komen van thermische verwerkingscapaciteit wordt verwijderen door storten toegestaan.

³ Het Bouwstoffenbesluit wordt in de loop van 2008, vermoedelijk per 1 juli 2008, ingetrokken en vervangen door het Besluit Bodemkwaliteit. Waar in dit besluit dus naar Bouwstoffenbesluit wordt verwezen dient dit gelezen te worden als 'Bouwstoffenbesluit of indien dit vervallen is, het Besluit Bodemkwaliteit'.

- De minimumstandaard voor onbehandeld (A-hout), geveerd, gelakt en verlijmd hout (B-hout) is nuttige toepassing
- Voor CC-hout en gewolmaniseerd CCA-hout is de minimumstandaard storten. Verwerking in de vorm van producthergebruik, materiaalhergebruik en andere vormen van nuttige toepassing of verwijderen door verbranden waarbij diffuse verspreiding van de in het hout aanwezige metalen optreedt, is niet toegestaan.
- De minimumstandaard voor het be- en verwerken van reinigbaar straalgrit is reinigen gevolgd door nuttige toepassing
- De minimumstandaard voor niet-reinigbaar straalgrit is storten.

Omdat de gescheiden afvalstromen worden afgevoerd naar erkende verwerkers wordt voldaan aan de minimumstandaarden voor bouw- en sloofafval en daarmee vergelijkbare afvalstoffen.

sectorplan 14: verpakkingsafval

In dit sectorplan is het beleid voor verpakkingsafval uitgewerkt. Op materiaalniveau wordt in dit sectorplan ingegaan op glazen en houten verpakkingen. Voor de overige verpakkingsmaterialen papier/karton, kunststoffen en metalen wordt verwezen naar de sectorplannen 18 'Papier en karton', 19 'Kunststoffen' en 21 'Metaalhoudende afvalstoffen'. Het beleid voor verpakkingsafval is gericht op het bevorderen van preventie en het optimaliseren van afvalscheiding ten behoeve van nuttige toepassing van de verschillende verpakkingsmaterialen.

Voor de minimumstandaard voor niet-gescheiden ingezameld verpakkingsafval wordt verwezen naar de sectorplannen 1 'Huishoudelijk restafval' en 3 'HDO-restafval'. De minimumstandaard voor deze stromen is verwijderen door verbranden, waarbij aan reststoffen minder dan 5% van de ingangshoeveelheid op gewichtsbasis wordt gestort.

In de aanvraag is de Euralcode 15 01 (verpakkingsafval) vermeld. Jos Menten B.V. scheidt metaal-, kunststof-, hout-, papier en kartonverpakkingen. Het metaalafval wordt aan klanten aangeboden voor hergebruik, kunststof, glas, hout, papier en karton wordt aan daartoe aangewezen verwerkers aangeboden.

Aan de genoemde minimumstandaarden wordt derhalve voldaan.

sectorplan 15: wit- en bruingoed

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur van huishoudens en vergelijkbare apparatuur van bedrijven (inclusief snoeren), die vallen onder het Besluit verwijdering wit- en bruingoed (Staatsblad 1998, nr. 238).

Het beleid voor wit- en bruingoed is gericht op het tot stand brengen van een lekvrije afvalbeheerstructuur, met zoveel mogelijk product- en materiaalhergebruik. De minimumstandaard voor het be- en verwerken van gescheiden ingezameld wit- en bruingoed is nuttige toepassing van de samenstellende delen, tot minimaal het percentage dat is opgenomen in de Leidraad Besluit verwijdering wit en bruingoed. Shredderafval dat vrijkomt bij de verwerking van wit- en bruingoed moet worden verwerkt conform de minimumstandaard die is opgenomen in sectorplan 25 'Shredderafval'. Jos Menten B.V. accepteert de metaalfracties van wit- en bruingoed waarbij zoveel mogelijk componenten uit de apparaten worden verwijderd voordat ze worden geshredderd.

Het innemen van wit- en bruingoed dat gevaarlijke stoffen bevat is echter niet toegestaan. De Euralcodes 16 02 11 (dit is afgedankte apparatuur die chloorfluor-koolwaterstoffen - HCFC's en/of HFK's - bevat) en 16 02 13 (dit is niet onder 16 02 09 tot en met 16 02 12 vallende afgedankte apparatuur die gevaarlijke onderdelen bevat - gevaarlijke onderdelen van elektrische en elektronische apparatuur omvatten: onder 16 06 genoemde accu's en andere batterijen die als gevaarlijk zijn ingedeeld, kwikschakelaars, glas van kathodestraalbuizen en ander geactiveerd glas, enz. -) zijn echter niet aangevraagd en mogen derhalve niet binnen de inrichting aanwezig zijn.

sectorplan 16: explosieve afvalstoffen en drukhouders

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor ontplofbare stoffen en ontplofbare voorwerpen in het afvalstadium, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen:

1. explosieve afvalstoffen, al dan niet gevat in een voorwerp, die door chemische reacties een ontploffing kunnen veroorzaken. Het betreft: afvalmunitie, vuurwerkafval en overig explosief afval zoals ontplofbare chemicaliën.
2. drukhouders in het afvalstadium, waarbij een ontploffing kan ontstaan door een mechanisch/fysisch proces. Het betreft: LPG-tanks, gasflessen, brandblussers, en overige drukhouders.

Ad 1

Indien oude of in beslag genomen munitie niet kan worden gebruikt, wordt het vernietigd door detonatie of verbranding, waarbij zo mogelijk metalen (hulzen) worden gescheiden ten behoeve van metaalhergebruik. De bij Jos Menten B.V. aangevraagde afvalmunitie heeft betrekking op genoemde metalen hulzen; de daarin aanwezige explosieve lading is, voordat deze binnen de inrichting worden gebracht, daaruit reeds verwijderd. Deze afvalstroom dient derhalve getoetst te worden aan sectorplan 21 (Metaalafvalstoffen). De aangevraagde Euralcode 16 04 01 is echter niet in overeenstemming met de beschreven afvalstroom en mag als zodanig niet (meer) gehanteerd worden. Voor deze afvalstroom zou Eural code 20 01 40 (metalen) gebruikt kunnen worden. Voor de duidelijkheid is in de voorschriften opgenomen dat het niet is toegestaan (afval)munitie met een explosieve lading binnen de inrichting aanwezig te hebben (zie voorschrift 18.1.7).

Ad 2

Zowel (gedeeltelijk) gevulde als 'lege' LPG-tanks moeten rechtstreeks worden afgegeven aan een vergunninghouder voor verwerking ervan. Zij mogen slechts door een vergunninghouder worden ontdaan van hun inhoud, waarna de tank geen gevaarlijk afval meer is, en in het hergebruikscircuit voor de metalen kan worden gebracht. Deze geheel ontgaste en onklaar gemaakte LPG-tanks kunnen volgens de aanvraag bij Jos Menten aanwezig zijn.

De minimumstandaard voor LPG-tanks is nuttige toepassing van de LPG-resten en nuttige toepassing van tanks in de vorm van materiaalhergebruik. LPG-tanks met ECE-keurmerk moeten – indien mogelijk, eventueel na herkeuring – als product worden hergebruikt. Thans is voor de verwerking van gastanks uit autowrakken aan één bedrijf vergunning verleend. Dit bedrijf leegt de LPG-tank, slaat het LPG op ten behoeve van hergebruik en beoordeelt in hoeverre de tank geschikt is voor product- dan wel materiaalhergebruik.

Voor geheel ontgaste en onklaar gemaakte LPG-tanks geldt dezelfde redenering als hierboven onder ad. 1 voor afvalmunitie is uitgewerkt. Deze afvalstroom dient derhalve getoetst te worden aan sectorplan 21 (Metaalafvalstoffen).

De aangevraagde Euralcode 16 01 16 is echter niet in overeenstemming met de beschreven afvalstroom en mag als zodanig niet (meer) gehanteerd worden. Voor deze afvalstroom zou Eural code 20 01 40 (metalen) gebruikt kunnen worden.

In voorschrift 18.1.8 is bepaald dat het niet is toegestaan afgedankte LPG-tanks binnen de inrichting aanwezig te hebben tenzij deze geheel ontgast en definitief onklaar zijn gemaakt.

sectorplan 21: metaalafvalstoffen

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor ferro en non-ferro metaalafvalstoffen. Het betreft metalen in het afvalstadium en (grotendeels uit metalen bestaande) vaste afvalstoffen, zoals (metaal)schroot, roestvast staal, restanten zink, aluminium, koper, lood en legeringen, metaalstof, edele metalen en katalysatoren. Bij Jos Menten B.V. is dit sectorplan eveneens van toepassing op productie-uitval van de automobiellindustrie.

Naast het beleid voor metaalafvalstoffen is in dit sectorplan aandacht besteed aan twee specifieke stromen:

- metaalafvalstoffen met aanhangende olie of emulsie. Dit zijn verspaningen (zoals draaisels en boorsels) van verschillende metalen met aanhangende vloeistoffen zoals boor-, snij-, slijp-, walsolie of koelemulsies, maar ook fijn metaalbewerkingsafval zoals hamerslagslib en oliehoudend fijn slijpafval. Dit metaalafval komt voornamelijk vrij bij de metaalbewerkende industrie.
- metalen ondergrondse opslagtanks.

De minimumstandaard voor de be- en verwerking van metaalafvalstoffen, met uitzondering van metaal met aanhangende olie of emulsie en metalen ondergrondse opslagtanks, is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik. Uitval en niet voor hergebruik geschikt metaal moet worden verwijderd.

Er kan niet geheel worden uitgesloten dat radioactieve metaalafvalstoffen worden aangeboden en binnen de inrichting worden gebracht. Het Besluit detectie radioactief schroot, dat op 1 januari 2003 in werking is getreden, stelt de detectie van radioactief schroot voor een aantal categorieën van inrichtingen verplicht, zo ook bij Jos Menten B.V. Bij Jos Menten B.V. is een detectiesysteem aanwezig dat in beginsel alle binnenkomende vrachten controleert op radioactiviteit.

Bij metaal met aanhangende olie of emulsie dient een scheiding plaats te vinden van het metaal en de olie of emulsie. De scheiding dient bij voorkeur plaats te vinden bij de bedrijven waar deze metaalafvalstoffen vrijkomen. De scheiding kan plaatsvinden door deze metaalafvalstoffen minimaal 48 uur te laten uitlekken en de olie of emulsie apart op te vangen. Een andere mogelijkheid is centrifugeren. Door deze scheiding vermindert het milieurisico tijdens opslag en transport in het vervolgtraject. De afgescheiden olie dient als gevaarlijk afval afgevoerd te worden. De verplichting tot scheiden is in de vergunning opgenomen (voorschrift 18.1.9).

Om te garanderen dat scheiding alsnog plaatsvindt wanneer dit niet bij de ontdoener of houder van een vergunning voor het opslaan is gebeurd, wordt de verplichting daartoe opgenomen in de vergunningen voor be- en verwerken.

- De minimumstandaard voor de be- en verwerking van metaalafvalstoffen met aanhangende olie of emulsie, met uitzondering van fijn metaalbewerkingsafval, is scheiding van metaal en de olie of emulsie. De afgescheiden olie of emulsie moet worden verwerkt conform de minimumstandaard voor oliehoudende afvalstoffen (zie sectorplan 23 'Oliehoudende afvalstoffen' of sectorplan 24 'PCB-houdende afvalstoffen').

- Voor de be- en verwerking van de resterende metalen geldt de minimumstandaard voor metaalafvalstoffen algemeen (paragraaf 4.1.2).
 - De minimumstandaard voor fijn metaalbewerkingsafval is nuttige toepassing.
- Hiermee wordt bij Jos Menten B.V. voldaan aan de minimumstandaard.

sectorplan 25: Shredderafval

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor shredderafval. Een shredder is een installatie voor het verkleinen door stuktrekken en versnijden van grote samengestelde producten om herbruikbare metalen te verkrijgen. Shredderafval bestaat uit een lichte fractie (shredderstof) en een zware fractie (grove brokken), die overblijven na afscheiding van ferro- en nonferro metalen van autowrakken, welvaartschroot (zoals wit- en bruingoed, fietsen, kindewagens, meubilair), en overig materiaal (zoals lichtere delen van industrieel schroot) in een shredder.

Preventie van shredderafval wordt bereikt door verbeterde selectieve demontage van bruikbare slooponderdelen en van andere componenten en materialen zoals glas, rubber, kunststof, en dergelijke, uit autowrakken, welvaart- en industrieschroot. Hoe meer componenten en materialen vóór het shredderen ten behoeve van materiaal- en producthergebruik uit het autowrak of apparaat worden verwijderd, hoe minder shredderafval ontstaat. Uitgangspunt hierbij is dat de producent c.q. importeur verantwoordelijk is voor zijn product in het afvalstadium (zie sectorplannen 11 'Autoafval' en 15 'Wit- en bruingoed'). Shredderafval kan, afhankelijk van het metaalgehalte en het terug te winnen metaal, nuttig worden toegepast. Het toetsingskader als opgenomen in sectorplan 21 'Metaalafvalstoffen' is dan van toepassing. Aanvraagster accepteert de metaalfracties welke vervolgens aan smelterijen welke de metalen nuttig toepassen worden afgevoerd. Hiermee wordt voldaan aan de minimum standaard uit sectorplan 21.

sectorplan 26: kabelreststoffen

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor reststoffen van kabels die zijn toegepast in onder- en bovengrondse kabelnetwerken voor telecommunicatie en transport van energie. Kabelreststoffen komen vrij bij de productie van kabels en bij het aanleggen, onderhouden, vervangen en verwijderen van bekabeling. Het betreft de volgende soorten:

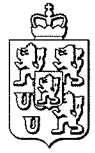
- papiergeïsoleerde kabelreststoffen (afkomstig van met papier en lood omhulde metalen kabels, vaak met olieachtige materialen geïmpregneerd);
- kunststofgeïsoleerde kabelreststoffen (afkomstig van met kunststoffen omhulde metalen kabels);
- glasvezelkabelreststoffen;
- garnituren, zoals verbindingsmoffen en eindsluitingen.

De minimumstandaard voor de be- en verwerking van papier- en kunststofgeïsoleerde kabelreststoffen en garnituren is scheiding van de metaalfractie en de restfractie, gevolgd door materiaalhergebruik van de metaalfractie en verwijderen door verbranden van de restfractie.

Jos Menten zamelt kabels in, shreddert deze (dit is verkleinen en sorteren/scheiden van metaal en reststoffen) of slaat kabels op en voert deze af naar verwerkers die deze overeenkomstig sectorplan 26 verwerken. Hiermee wordt voldaan aan de minimumstandaard.

sectorplan 30: accu's

Het beleid voor accu's is gericht op inzameling en opslag, ten behoeve van nuttige toepassing van de verschillende bij de verwerking vrijkomende componenten van accu's. Accu's worden doorgaans uitgevoerd naar het buitenland en daar vrijwel volledig nuttig toegepast.

De minimumstandaard voor de be- en verwerking van samenstellende componenten van accu's is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik, met uitzondering van bakelietafval dat na verwerking van oude bakeliet accu's resteert. Voor de kunststofcomponenten is de minimumstandaard nuttige toepassing. Jos Menten zamelt accu's in en levert deze door aan verwerkers die de accu's be- of verwerken overeenkomstig dit sectorplan. Be- of verwerking van accu's vindt niet plaats bij aanvrager.

Licht verontreinigde grond

Het beleid hiervoor is beschreven in de nota 'Grond grondig bekeken' en is gericht op volledig nuttig toepassen van de grond als bodem of in werken. Binnen de inrichting van aanvrager worden schone en licht verontreinigde grond (tot en met categorie 2 van het Bouwstoffenbesluit bodem en grondwaterbescherming) geaccepteerd en na kwaliteitsuitkeuring afgevoerd naar hergebruikers van de grond als bodem of in werken. Hiermee zijn de activiteiten van aanvrager in lijn met de bovengenoemde nota en zijn de grondbankactiviteiten doelmatig.

Asbesthoudend afval

Binnen de inrichting wordt eveneens met asbest verontreinigd metaal en bouw- en sloopafval geaccepteerd. Dit afval wordt conform de vereisten uit het Asbestverwijderingsbesluit (o.a. gesloten containers) geaccepteerd en dienovereenkomstig opgeslagen (lekdicte container of afgesloten ruimte). Binnen de inrichting draagt een BRL 5050 gecertificeerd bedrijf (vakbekwaam om asbest te verwijderen) er zorg voor dat het asbest op een verantwoorde wijze (pagina 20 van de vergunningsaanvraag) wordt gescheiden van het nuttig toepasbare afval. Deze activiteit wordt niet als zodanig benoemd in een sectorplan, maar kan wel worden geschaard onder het geschikt maken van afvalstoffen voor nuttige toepassing elders en is daarmee zonder meer doelmatig te achten.

Gelet op het bovenstaande zijn wij van mening dat de aangevraagde activiteiten in overeenstemming zijn met het geldende afvalbeheersplan en daarmee bijdragen aan een doelmatig beheer van afvalstoffen.

Samenvoegen/mengen van afvalstoffen

Afvalstoffen dienen met het oog op hergebruik en nuttige toepassing over het algemeen na het ontstaan zoveel mogelijk gescheiden te worden gehouden van andere afvalstoffen. Onder bepaalde condities kunnen verschillende afvalstromen echter net zo goed of soms zelfs beter samengesteld worden verwerkt. Het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentraties niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen alsmede het samenvoegen van afvalstoffen en niet-afvalstoffen wordt mengen genoemd.

Mengen is niet toegestaan tenzij dat expliciet en gespecificeerd is aangevraagd en vastgelegd in de vergunning. Binnen de inrichting wordt niet aangevraagd om afvalstoffen te mogen mengen. Om nuttige toepassing als materiaalgebruik elders te kunnen garanderen zullen afvalstoffen (vrijkomend na uitsortering) zo veel als mogelijk gescheiden worden opgeslagen en afgevoerd. Er worden alleen maar afvalstoffen samengevoegd welke tot dezelfde afvalstoffencategorie behoren en van vergelijkbare kwaliteit zijn. Voor wat betreft de grondbankactiviteiten worden kleine partijen grond van onbekende samenstelling samengevoegd tot partijen van 100 ton en kleine partijen waar wel enige voorinformatie over bekend is tot 2.000 ton waarna partijkeuring plaats vindt. De voorwaarden uit de BRL 9335 worden hierbij in acht genomen en aanvrager heeft deze expliciet in haar acceptatie- en verwerkingsprocedure opgenomen.

Onder de voorwaarden uit de Beoordelingsrichtlijn 9335 (grond en stoffenpakket, uitgegeven door Stichting Infrastructuur Kwaliteitsborging Bodembeheer) is een en ander milieu hygiënisch verantwoord.

4.3.3. De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) is op 1 januari 2002 in alle Europese lidstaten geïmplementeerd. In Nederland is hiertoe de Regeling Europese afvalstoffenlijst opgesteld die het Besluit Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (BAGA) en de Nederlandse afvalstoffencodelijst vervangt. Verder zijn ook de Regeling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAGA) en de Regeling Aanvulling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAAGA) komen te vervallen.

De Regeling Europese afvalstoffenlijst is per 8 mei 2002 in werking getreden onder gelijktijdige intrekking van het BAGA, RAGA en het RAAGA. Per 8 mei 2002 is het in Nederland bij uitsluiting de Eural die het onderscheid tussen gevaarlijk en niet gevaarlijk afval bepaalt.

De Eural kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers. De eerste twee cijfers verwijzen naar een proces zoals dit per hoofdstuk is aangegeven. De volgende cijfers betreffen de te onderscheiden afvalstoffen. Per afvalstof wordt (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of als niet-gevaarlijk is ingedeeld. De afvalstoffen behorende tot afvalstoffencodes met een * zijn per definitie gevaarlijk. De "c" (complementair) in de afvalstoffencode impliceert dat de afvalstof eerst op gevaarlijke stoffen onderzocht dient te worden, alvorens het predikaat gevaarlijk of niet-gevaarlijk op de afvalstof kan worden geplakt. De Regeling Europese afvalstoffenlijst bepaalt de methodiek daartoe.

Voor de Euralcodes welke corresponderen met de aangevraagde afvalstoffen wordt verwezen naar bijlage III van de vergunningsaanvraag welke onderdeel uitmaakt van dit besluit. Hier is onderscheid gemaakt tussen de op-, overslag, het sorteren en bewerken van industrieel staal- en metaalafval en de op- en overslag van overige afvalstoffen.

Niet elders genoemd afval

In bijlage III staan een aantal Euralcodes die eindigen op '99'. Dit impliceert dat het om afvalstoffen gaat die niet elders zijn genoemd, maar wel onder het desbetreffend hoofdstuk van de Eural te scharen zijn. Deze '99' coderingen worden in de aanvraag nergens nader omschreven dan wel feitelijk benoemd. Aanvraagster weet dus niet welke concrete afvalstoffen zij onder de '99' codes wil accepteren. Wij kunnen deze afvalstromen dan ook niet beoordelen wat betreft de daarbijbehorende milieubelasting. In de vergunningsvoorschriften is gereguleerd dat deze '99' afvalstoffen pas dan mogen worden geaccepteerd als aanvraagster heeft aangetoond wat de concrete milieubelasting van deze afvalstoffen is en dat die belasting binnen de onderhavige vergunning (o.a. acceptatie- en verwerkingsprocedure) en haar voorwaarden past.

De volgende opslag- en doorzetcapaciteiten van de te onderscheiden categorieën afvalstoffen worden aangevraagd.

Afvalstof	Maximale opslag op enig moment [ton]	Maximale doorzet [ton/jaar]
Ferro en non-ferro metalen, schroot, BSA dat uit metaal en/of staal bestaat, accu's inclusief kabels en voor 100 % uit metaal ontstane autowrakken	270.000	90.000
Restafval en glas	1	45
kunststof	30	500
Afgewerkte olie	1.000 (liter)	5.000 (liter)
Asbest verontreinigd metaal/BSA	1	variabel
Afgedankte autobanden	50 m ³	variabel
(zandafval) van ijzerslakken	50	variabel
BSA	200	20.000
Groenafval/biomassa en A- en B-hout	5.000	20.000
Grond (schoon t/m cat. 2 Bsb)	2.500	50.000
Overig (incl. asbestverontreinigd BSA)	20	10.000

4.3.4. Acceptatie en opslag en / of verwerking

In het LAP is aangegeven dat een afvalverwerkend bedrijf over een adequaat acceptatie en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) dient te beschikken. In het A&V-beleid dient te zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvindt. Het A&V-beleid is van toepassing op alle bedrijven die afval accepteren. In het LAP is aangegeven dat de procedures gebaseerd dienen te zijn op de richtlijnen uit het rapport "De verwerking verantwoord", maar dat per specifieke situatie maatwerk moet worden geleverd.

De uitgangspunten voor afgifte, ontvangst en verwerking van afvalstoffen zijn vastgelegd in hoofdstuk 10 van de Wm alsmede het Landelijk Afvalbeheersplan (LAP). Voor wat betreft de acceptatie en verwerking geldt het aan het LAP verbonden eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek van februari 2002 (verder: DVV) en de in bijlage VIII van dit eindrapport opgenomen "Richtlijn basis acceptatie en verwerkingsbeleid" als toetsingskader.

Bij de aanvraag is een beschrijving van het A&V-beleid gevoegd (bijlage IV). Daarin is, gebaseerd op DVV, per afvalstof aangegeven op welke wijze acceptatie en verwerking plaats zal vinden, waarbij rekening is gehouden met de specifieke bedrijfssituatie (hoofdzakelijk worden vaste visueel controleerbare afvalstoffen geaccepteerd).